

Verslag contactvergadering Asiel

21 juni 2016

Aanwezig: Petra BAEYENS (Vluchtelingenwerk), Jessica BLOMMAERT (Ciré), Marjan CLAES (BCHV), Carl CLAUS (DVZ), Géraldine DEBANDT (Caritas International), Mathieu BEYS (Myria), Koen DEPOORTERE (CAW Brussel – Agentschap Integratie), Kaat DEVIS (Myria), Veerle EVENEPOEL (Medimmigrant), Katleen GORIS (Myria), Indra JANSSEN (CAW Brussel), Isabelle KERSTENNE (Croix Rouge Francophone), Justine LONEUX (Dienst Voogdij), Bieke MACHIELS (Fedasil), Karel MICHIELS (IOM), Helene NACHTERGAELE (Federale Ombudsman), Lysbeth REULENS (Agentschap Integratie & Inburgering), Joke SWANKAERT (Myria), Christine VAILLANT (Caritas International), Bart VANDERSTRAETEN (Rode Kruis Vlaanderen), Mieke VERRELST (UNHCR), Dirk VAN DEN BULCK (CGVS), David ZIVERI (Croix Rouge Belgique).

Verontschuldigd:

Opening van de contactvergadering van 21 juni 2016

1. Mevrouw Goris opent de vergadering en stelt mevrouw Loneux voor, die in de toekomst de dienst voogdij zal vertegenwoordigen.
2. Mevrouw Goris deelt mee dat op vraag van de Commissaris-Generaal en in overleg met de overige instanties, de contactvergaderingen vanaf september op de derde woensdag van de maand zullen plaatsvinden. Mevrouw Evenepoel kijkt of het mogelijk is om voor Medimmigrant iemand anders af te vaardigen voor de contactvergadering. De volgende contactvergaderingen zullen doorgaan op 21/9, 19/10, 16/11 en 21/12 in 2016. Vanaf 2017 zal dit zijn: 18/01, 15/02, 15/03, 19/04, 17/05 en 21/06.
3. Het verslag van de contactvergadering Asiel van 17 mei 2016 wordt goedgekeurd zonder opmerkingen.

Mededelingen van de DVZ (De heer Claus)

4. De heer Claus legt uit dat er momenteel weinig cijfers zijn omdat DVZ in een overgangsfase zit van een manuele telling naar een ICT-telling.
5. In mei waren er 1.193 asielaanvragen waarvan 1.112 aangevraagd in de WTC zelf, 55 geregistreerd in de gesloten centra en 26 aan de grens. Er werden 1.666 asielaanvragen overgemaakt aan het CGVS voor het binnenland (WTC + centra). In 291 gevallen werd een 26quater afgeleverd en 190 personen deden afstand van hun asielaanvraag. Aan de grens werden 18 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, geen 25quaters en geen afstanden.

6. De heer Claus overloopt de vragen die op voorhand werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.
7. *Moeten asielzoekers die zich niet aanmelden op de dag waarop ze zouden moeten terugkomen, de **pre-registratie** opnieuw starten? En wordt dit, voor de praktijk van de pre-registratie, dan als een tweede asielaanvraag beschouwd? In de praktijk stellen we dit vast. Deze mensen krijgen dan een nieuwe gele convocatie waarmee zij geen toegang meer hebben tot de pre-opvang.* De heer Claus antwoordt dat indien een asielzoeker zich niet komt aanmelden, zijn dossier afgesloten wordt. Als men op een andere dag terugkomt, dan wordt de asielaanvraag opnieuw opgestart. Deze aanvraag wordt niet beschouwd als een tweede asielaanvraag. Afwezigheid van personen omwille van ziekte wordt normaal gezien opgevangen in de pre-opvang: zij gaan na of er iemand ziek is. Indien de persoon niet in de pre-opvang verblijft en de DVZ niet inlicht van zijn ziekte, weet de DVZ natuurlijk van niets. Over het recht op pre-opvang in deze situatie is er discussie, maar wordt er vanuit gegaan dat deze personen geen opvang meer nodig hebben.
8. *Zijn er bij de DVZ beleidswijzigingen inzake preregistratie? Of is de praktijk nog steeds dezelfde als vorige maand: doorverwijzing naar SamuSocial door DVZ, zonder bijlage 26 , met convocatie voor de eerstkomende dagen, maar registratie en aanwijzing van een opvangplaats de dag zelf voor kwetsbaren gedetecteerd door Fedasil?* De heer Claus stelt dat er geen veranderingen zijn en geeft aan dat de praktijk nog steeds dezelfde is.
9. *Klopt het dat mensen die worden teruggestuurd naar België in het kader van **Dublin** en voordien in België een lopende procedure hadden (ze vertrokken voor ze de beslissing ontvingen), worden gezien als meervoudige asielaanvragers? Op welke basis? Hierdoor is er voor mensen die onder Dublin worden teruggestuurd in België geen opvang voorzien?* De heer Claus stelt dat eerst de situatie van de personen die terug komen van het andere Dublin-land wordt onderzocht. Hij verduidelijkt dat als bij aankomst in België blijkt dat de eerste asielaanvraag is afgesloten (bv. als men afstand heeft gedaan van een eerste aanvraag), er dan een tweede aanvraag wordt geregistreerd.
10. *Wij vernamen dat een Afghaanse asielzoeker, momenteel opgesloten in afwachting van zijn Dublintransfer naar Bulgarije, in kennis werd gesteld van een nieuwe beslissing tot detentie met oog op verwijdering naar Afghanistan in plaats van transfer naar Sofia. Kan DVZ ons bevestigen dat het hier een administratieve fout betreft en dus een afzonderlijk geval is ?* Mijnheer Claus antwoordt dat hij niet weet over welk individuele situatie het gaat. Hij voegt daaraan toe dat een persoon in een gesloten centrum, steeds de mogelijkheid heeft om zijn overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat (dus het EU land waarnaar de Dublin beslissing verwijst) te weigeren, en in plaats daarvan er voor kan kiezen om naar zijn land van herkomst terug te keren. Dit is dan geen beslissing van de DVZ maar van de persoon zelf. De DVZ zal nooit iemand terugsturen naar het land van herkomst indien deze persoon zich in een Dublin situatie bevindt, maar dus enkel naar de bevoegde EU-lidstaat. Mijnheer Claus stelt voor dat hij deze individuele situatie nagaat

indien de vraagsteller hem meer informatie geeft. Mevrouw Blommaert antwoordt dat in dit geval de bevestiging van de DVZ is gekomen dat het om een vergissing ging en betrokkene dus niet naar Afghanistan zal gestuurd worden, maar aan de bevoegde lidstaat zal worden overgedragen.

11. *Hoe verloopt de registratie van de mensen die aankomen ikv **EU spreidingsplan**? Gaan ze ook door de pre-registratie? Wanneer worden de volgende aankomsten ikv EU spreidingsplan verwacht?* Mijnheer Claus antwoordt dat ze niet door de pre-registratie gaan. De eerst groepen (74 personen) zullen begin juli aankomen en komen uit Griekenland. Het betreft voornamelijk Syriërs volgens de heer Van Den Bulck.
12. *Volgens een intussen aangenomen wetsontwerp wordt het verblijfsrecht van een erkend vluchteling van onbeperkte duur na vijf jaar “tenzij de vluchtelingenstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/3/1 of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn vluchtelingenstatus”. DVZ beschikt voortaan over de mogelijkheid om de opheffing van de status van erkend vluchteling te vragen aan het CGVS (de eindbeslissing ligt bij het CGVS). Hoe zal DVZ deze nieuwe bevoegdheid in de praktijk uitoefenen? Zal DVZ deze bevoegdheid systematisch uitoefenen of alleen bij indicaties?* Mijnheer Claus antwoordt dat dit een beleidsvraag is die gesteld moet worden aan de Directeur-generaal van de DVZ. Deze nieuwe mogelijkheid is nu nog niet van toepassing. De vraag om opheffing bestaat nu al wel voor de personen met het statuut van subsidiaire bescherming. Of deze procedure op dezelfde wijze zal toegepast worden als voor de personen met het statuut van erkende vluchteling, kan moeilijk voorspeld worden. Mevrouw Janssen beklemtoont dat er steeds een motivatie moet zijn voor opheffing. Ze vraagt of dit niet systematisch zal gebeuren? Mijnheer Claus antwoordt dat hij het antwoord nu nog niet heeft. Dit zal afhangen van de te nemen beslissing door de Directeur-generaal van de DVZ.
13. Tot slot werd er een vraag overgemaakt aan de DVZ die eveneens aan Fedasil werd overgemaakt over de behoeftige families met kinderen in onwettig verblijf (KB 2004). Mijnheer Claus deelt mee dat hij hier op het einde van de vergadering samen met Fedasil dieper op zal ingaan.
14. Mevrouw Goris vraagt de deelnemers of er nog andere vragen voor de DVZ zijn? Mevrouw Janssen vraagt hoe het statuut van vluchtelingen er zal uitzien als dit beperkter wordt? Mijnheer Claus antwoordt dat dit de vorm zal krijgen van een A-kaart voor 5 jaar. Nu is dit een B-kaart voor vijf jaar. Volgens mijnheer Claus zal er administratief niet zodanig veel verschil zijn.
15. Mevrouw Baeyens stelt dat ze met betrekking tot NBMV een communicatie was tegengekomen rond het indienen van een asielaanvraag voor NBMV: zij zouden eerst een afspraak moeten aanvragen bij de DVZ alvorens zij een asielaanvraag konden indienen. Is het correct dat deze werkwijze enkel geldt voor de NBMV die al een voogd toegekend kregen? Een NBMV kan immers niet alleen een asielaanvraag indienen. De heer Claus bevestigt deze procedure inderdaad. De gewone procedure voor NBMV is niet veranderd. De communicatie waarvan sprake is gericht

naar de voogden, voor de situatie waarin een NBMV onder hun hoede een asielaanvraag zou willen indienen. In dat geval vraagt de DVZ om een afspraak aan te vragen om deze aanvraag in te dienen opdat de bevoegde dienst zich kan organiseren.

Mededelingen CGVS (de heer Van den Bulck)

16. In april werden 1.998 beslissingen genomen die betrekking hebben op 2.488 personen inclusief kinderen, met een erkenningspercentage van 61,6% inclusief weigeringen en overwegingnames van meervoudige aanvragen. In mei werden 1.801 beslissingen genomen die betrekking hebben op 2.311 personen met een erkenningspercentage van 60,9% inclusief weigeringen en overwegingnames van meervoudige aanvragen. In mei lag het aantal beslissingen een stuk lager in vergelijking met april, met voornaamste reden de trein- en poststakingen, meer bepaald de poststaking op 31 mei. Het betekeningen van beslissingen kon daardoor niet plaatsvinden, wat zich weergeeft in de statistieken.
17. Het erkenningspercentage ligt relatief hoog. De heer Van den Bulck verwacht dat dit komende maanden zal dalen, omdat het hoge erkenningspercentage beïnvloed wordt door de beslissingen ten aanzien van de Syriërs. De achterstand in de Syrische dossiers is bijna weggewerkt door het CGVS, waardoor daarna andere nationaliteiten meer aan bod zullen komen. Men schat dat de achterstand eind september zal weggewerkt zijn. Op dit ogenblik heeft de behandeling van Syrische dossiers voorrang.
18. In mei zijn 9 beslissingen ingetrokken/opgeheven met als motief dat de persoon een gevaar vormt voor de samenleving waarbij deze persoon definitief veroordeeld werd op basis van een bijzonder ernstig misdrijf (nieuwe wetgeving inzake “ *de vluchtelingenstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/3/1 of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn vluchtelingenstatus*”). Het CGVS gaat - op vraag van de bevoegde staatssecretaris – na of een beslissing tot intrekking of opheffing kan genomen worden. Het totaal aantal beslissingen op basis van deze nieuwe wetgeving betreffen 15 tot 20 personen tot nu toe. De meeste van deze beslissingen betreft personen afkomstig uit Rusland en de Westelijke Balkan. Het CGVS geeft in elke beslissing tot intrekking of opheffing een advies of er bij terugkeer nog een actuele gegronde vrees voor vervolging is. Voor deze 9 beslissingen was dit in een aantal gevallen het geval. Mevrouw Janssens vraagt wat er nadien met deze personen gebeurt? Hun verblijfsrecht werd ingetrokken of opgeheven, maar – volgens het advies van het CGVS – bestaat er nog een vrees voor vervolging? De heer Van den Bulck antwoordt dat hij niet de persoon is aan wie deze vraag moet gesteld worden. Hij vult wel aan dat men sowieso een beoordeling van de situatie in beroep afwacht indien de persoon in beroep gaat tegen de beslissing van het CGVS. Minstens één persoon die nog een actuele vrees voor vervolging heeft en wiens verblijf werd ingetrokken is niet in beroep gegaan tegen deze beslissing. Een aantal anderen zijn wel in beroep gegaan bij de RvV waarbij de Raad in een twee dossiers de beslissing van het CGVS al heeft bevestigd. Mevrouw Janssens vraagt of deze beslissingen tot opheffing personen betreft die in gevangenschap zitten? De heer Van den Bulck antwoordt in de meeste gevallen van wel. In elk

dossier wordt de personen gehoord, sommigen in de gevangenis zelf, anderen in de kantoren van het CGVS. In elk gehoor wordt de betrokkene erop gewezen dat een intrekking overwogen wordt. De betrokkene kan dan alle argumenten aanhalen die hij nuttig acht. Al deze argumenten worden beoordeeld vooraleer een definitieve beslissing wordt genomen.

19. In mei werden 640 beslissingen genomen betreffende de Syrische dossiers, met een erkenningspercentage van 97,5%. Voor Irakese dossiers waren dit 406 beslissingen met een erkenningspercentage van 49,5% (in geval van 39 personen werd de afstand van de asielaanvraag bevestigd). Voor Afghanistan werden 142 beslissingen genomen met 44,7% erkenningen in vergelijking met het totaal aantal eindbeslissingen (inclusief weigering in overweging voor meervoudige); voor de beslissingen ten gronde bedraagt het erkenningspercentage 60,2%. Dit hoger percentage heeft te maken met een hoger aantal meervoudige asielaanvragen; men dient toch een nieuwe asielaanvraag in zonder dat er nieuwe elementen zijn waardoor op kunstmatige wijze het erkenningspercentage voor het totaal aantal eindbeslissingen lager ligt. Voor Syrië en Irak is er nauwelijks een verschil van erkenningspercentage tussen eindbeslissingen of beslissingen ten gronde. Voor Somalië is het erkenningspercentage 55,4% ten opzichte van eindbeslissingen ten gronde. Vluchtelingen uit onbepaalde landen van herkomst – dit betreft voornamelijk Palestijnen – kennen een erkenningspercentage van 86%. Het erkenningspercentage voor vluchtelingen uit Guinee betreft 20,5%. De vaststelling is dat genitale verminking als motief steeds minder aanwezig is. De meeste profielen zijn politiek. Het percentage erkenningen uit Rusland betreft 29,2%.
20. In kader van de begrotingscontrole heeft de regering bijkomend budget vrijgemaakt voor extra versterking voor het CGVS. Er zullen 92 medewerkers worden aangeworven, waarvan 71 van niveau A. Op deze manier zou men de achterstand willen wegwerken tegen eind 2017. Dit is uiteraard afhankelijk van veel factoren, zeker gelet op de huidige instroom. Als de instroom constant blijft, zou dit moeten lukken. Er komt geen bijkomende vacature voor werving. De wervingsreserve zal worden aangesproken.
21. Hierna overloopt de heer Van den Bulck de vragen die op voorhand aan het CGVS werden overgemaakt.
22. *Volgens een intussen aangenomen wetsontwerp wordt het **verblijfsrecht van een erkend vluchteling van onbepaalde duur na vijf jaar** “tenzij de vluchtelingenstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/3/1 of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn vluchtelingenstatus”.*
 - a. *Hoe zal het CGVS omgaan met zijn bevoegdheid om de vluchtelingenstatus op te heffen of in te trekken tijdens eerste 5 jaar van verblijf van een erkend vluchteling?*
 - b. *Zal het CGVS op het einde van de 5 jaar systematisch een nieuw onderzoek starten? Of zal het CGVS dit enkel doen bij indicaties dat een opheffing of intrekking gerechtvaardigd is?*
 - c. *Zal er een overgangsregeling zijn? Of zal deze ook van toepassing zijn op alle hangende dossiers bij het CGVS?*

Het CGVS zal in de eerste plaats verder zijn beleid uitvoeren. Ze zullen overgaan tot onderzoek van een mogelijke opheffing of intrekking wanneer daar formeel om gevraagd wordt door de staatssecretaris of door DVZ. Dit kan echter ook wanneer het CGVS zelf duidelijke indicaties heeft, om over te gaan tot een onderzoek. Deze indicaties betreffen bv. aanwijzingen dat de betrokkene is teruggekeerd naar het herkomstland, of aanwijzingen van fraude, of indien ze voor een bepaald land van herkomst vaststellen dat de situatie fundamenteel gewijzigd is. Het CGVS heeft dit in het verleden al gedaan. De uitvoering van deze nieuwe regelgeving zal in de toekomst beïnvloed worden door de houding van de staatssecretaris of zijn gemachtigde. Zal men systematisch heronderzoek vragen of eerder een pragmatische aanpak? De beoordeling van de mogelijkheid tot opheffing is sowieso een stuk complexer voor vluchtelingen dan de mogelijkheid tot opheffing voor subsidiaire bescherming (in de meeste gevallen betreft de erkenning tot SB een reëel risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld). Het is dus de algemene situatie in het herkomstland die een opheffing zou kunnen verantwoorden. De toekenning van de status van vluchteling is echter zeer individueel, wat veel complexer is om vast te stellen. Voor heel wat landen is er fundamenteel niet veel gewijzigd en zal de kans op opheffing dus klein zijn. Dit zegt echter nog niets over de individuele situatie. Bijkomend, zal het belangrijke budgettaire impact hebben, indien er systematisch een vraag tot heronderzoek voor alle dossiers wordt ingediend.

23. Zijn er al gegevens over het **aantal intrekkingen van het vluchtelingenstatuut** ingevolge de nieuwe intrekkingsgronden, in het bijzonder:

- a. de vluchteling een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf
- b. er redelijke gronden bestaan om de vluchteling te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid?

De heer Van den Bulck verwijst naar de informatie die hij hierboven al heeft gegeven.

24. Wat is de stand van zaken rond **resettlement** : wanneer zal de achterstand in de quota van vorige jaren ingehaald worden? En wanneer zal men aan het quotum van dit jaar beginnen? De heer Van de Bulck maakte na de vergadering een overzicht over voor het verslag. In november 2014 verdubbelde België het hervestigingsquotum dat aanvankelijk was voorzien voor 2015, meer bepaald van 150 naar 300 personen. In de loop van 2015 zijn 276 vluchtelingen hervestigd naar België: 88 Congolese vluchtelingen uit Burundi en 188 Syriërs, meer bepaald uit Libanon (141), Turkije (43) en Jordanië (4). Van deze 276 zijn er 131 vrouwen en 145 mannen. In de periode 1 januari 2016 tot en met 30 juni 2016 werden 184 vluchtelingen naar België hervestigd. Het zijn allemaal Syriërs die voor hun hervestiging naar België in Libanon verbleven. Het betreft 98 mannen en 86 vrouwen. In juni 2016 werden door het CGVS al twee selectiemissies uitgevoerd voor de hervestiging van Syrische vluchtelingen, één naar Libanon en één naar Turkije. In de loop van de volgende maanden zullen de geselecteerde vluchtelingen (een 200-tal) naar België reizen. In het kader van AMIF bedraagt het Belgisch hervestigingsquotum zowel voor 2016 als voor 2017 550 vluchtelingen (1.100 in totaal).

25. *We krijgen meer en meer asielzoekers uit Irak die een tijdje in Jordanië hebben verbleven en er erkend zijn als vluchteling door UNHCR. Wat is de huidige praktijk van het CGVS mbt Jordanië: **wordt Jordanië beschouwd als een veilig derde land**?* Dit betreft voornamelijk Irakezen (en eventueel ook Syriërs). Formeel gezien is het antwoord simpel: het concept van veilig derde land bestaat niet in de wet. Voor het concept van 1^e land van asiel heeft het CGVS dit al toegepast voor Jordanië, maar enkel in uitzonderlijke gevallen. In principe wordt het niet toegepast voor Jordanië. Het CGVS onderzoekt eerst de actuele vrees ten aanzien van Irak (herkomstland) en eventueel vervolgens de mogelijke terugkeer naar Jordanië, steeds op individuele basis.
26. *Kan er wat meer gezegd worden over **beleid Subsidiare Bescherming voor Somalië en Burundi**?* Voor **Somalië** is dit sterk afhankelijk van de regio van herkomst: In de regel wordt geen subsidiaire bescherming toegekend voor personen uit Somaliland, Puntland en Mogadishu. Voor de andere regio's is het afhankelijk van de concrete situatie. Uitzonderlijk past men het intern vluchtalternatief toe. Betreffende **Burundi**: er wordt geen subsidiaire bescherming toegekend op basis van de algemene situatie. Er is geen risico op blind geweld voor ELKE persoon afkomstig uit Burundi. Het CGVS stelt dat de situatie zeer problematisch is en dat het statuut van vluchteling wordt toegekend op basis van een individuele beslissing. Het aantal beslissingen is zeer laag. Het erkenningspercentage is waarschijnlijk zeer hoog omdat beslissingen voornamelijk evidente situaties betreffen. De komende weken staan er meer dossiers op de planning maar het blijft afwachten. Mevrouw Debandt vraagt of er al negatieve beslissingen genomen zijn voor Burundi? De heer Van den Bulck antwoordt dat hij dit niet uit het hoofd weet. Mevrouw Debandt vraagt of er gedwongen verwijderingen zullen plaatsvinden naar Burundi. Mijnheer Van den Bulck antwoordt dat een al dan niet mogelijke gedwongen verwijdering niet noodzakelijk een indicator is. De onmogelijkheid van gedwongen terugkeer is niet noodzakelijk gelinkt aan een risico op vervolging, maar kan ook verbonden zijn aan andere factoren. Bijvoorbeeld, naar Iran is het ook niet mogelijk om gedwongen terug te sturen. Het is nog steeds mogelijk te reizen tussen Europa en Burundi, bepaalde Burundezen reizen nog steeds heen en weer.
27. *Onderdanen veilige landen : Cijfers: Zouden we, voor de eerste 5 maanden van 2016, het aantal beslissingen tot in overweging name van een asielaanvraag voor de onderdanen uit de veilige landen kunnen krijgen? Alsook het aantal positieve beslissingen (erkenning als vluchteling en toekenning subsidiaire bescherming) voor de betrokken nationaliteiten? Kan het CGVS ons enige indicatie geven over het specifiek profiel dat hem ertoe brengt in fine bescherming te verlenen m.n. voor Albanië en Kosovo?* In de eerste 5 maanden van 2016 werden voor **alle nationaliteiten veilige landen** 440 asielaanvragen geregistreerd, waarvan 139 meervoudige aanvragen betrof. In personen betekent dit 582 asielaanvragers uit veilige landen, waarvan 181 meervoudige aanvragers. In totaal werden 306 beslissingen ten gronde genomen door het CGVS die 434 personen betroffen. In 34 dossiers werd de vluchtelingenstatus erkend (63 personen), 26 dossiers betroffen technische weigeringen (16), intrekking of opheffing van de status (5) of Afstand/zonder voorwerp (5). Tot slot werd in 246 dossiers een weigering ten gronde genomen. Opgedeeld per nationaliteit geeft dit deze resultaten: in 2016 werden 207 **Albanese** asielaanvragen geregistreerd, die 258 personen betroffen. Het CGVS nam 132 weigeringen ten

gronde, 13 technische weigeringen, 3 Intrekkingen/Opheffingen van status, 4 beslissingen afstand/zonder voorwerp en 21 erkenningen van vluchtelingenstatus. Deze erkenningen betrof 35 personen. Voor Albanië zal de status worden toegekend op basis van problemen die particulier zijn aan persoon, of met een specifieke situatie. Het kan ook op basis van huiselijk geweld, of zijnde slachtoffer van homoseksueel geweld worden toegekend. Betreffende Servië zal de status ook worden toegekend op basis van specifieke situaties, zoals die van personen van Albanese herkomst uit Preshevo. Soms, kan een erkenningsbeslissing ook één grote familie betreffen die dan tot meerdere beslissingen leidt. Voor onderdanen uit **Servië** werden in de eerste 5 maanden van 2016 60 asielaanvragen genoteerd (91 personen). Het CGVS nam 26 weigeringen ten gronde, 1 technische weigering, 1 beslissing van afstand/zonder voorwerp en tot slot 4 erkenningen van de vluchtelingenstatus die 10 personen betrof. Voor personen uit **Bosnië-Herzegovina** werden 17 asielaanvragen geregistreerd (20 personen). Het CGVS nam 4 weigeringen ten gronde en 4 erkenningen van de vluchtelingenstatus (5 personen). Ook werden 22 asielaanvragen van **Indische** onderdanen geregistreerd (28 personen). Het CGVS nam 18 weigeringen ten gronde. 94 asielaanvragen werden ingediend door personen uit **Kosovo** (136 personen). Het CGVS nam 46 weigeringen ten gronde, 2 beslissingen tot intrekking/opheffing status en 4 erkenningen van de vluchtelingenstatus (dit betrof 10 personen). Voor personen uit **Macedonië** werden 35 asielaanvragen genoteerd (44 personen). Het CGVS nam 19 beslissingen van weigering ten gronde, 1 technische weigering en 1 erkenning van vluchtelingenstatus die betrekking had op 3 personen. Voor personen uit **Montenegro** tot slot werden 5 asielaanvragen genoteerd (5 personen). Het CGVS nam in deze 1 beslissing van weigering ten gronde en 1 technische weigering.

28. *Heeft het CGVS nieuw advies aan de regering geven m.b.t. de goedkeuring van de nieuwe lijst 'veilige landen'? Over welke landen ging het? Kan het CGVS ons hierover eventueel iets meer vertellen?* Mijnheer Van den Bulck antwoordt bevestigend, de wet voorziet dat de regering een advies moet vragen aan het CGVS. En hij oefent die bevoegdheid dus ook uit. Zolang er geen beslissing is genomen door de regering, kan het CGVS hier niet over communiceren.
29. *Cijfers: Kunnen we een overzicht voor de maanden maart - mei krijgen van het aantal positieve en negatieve beslissingen en het erkenningspercentage voor de top 10 nationaliteiten bij de toekenning van de Vluchtelingenstatus en de top 5 nationaliteiten bij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus?* Mijnheer Van den Bulck verwijst naar de statistieken op de website van het CGVS voor deze gegevens.
30. *(vervangende) aktes van burgerlijke stand: De Helpdesk Erkende Vluchtelingen en Staatlozen van het CGVS geeft op zijn website aan dat zij enkel kunnen tussenkomen voor (vervangende) aktes van burgerlijke stand voor erkende vluchtelingen en staatlozen, aangezien zij geen contact mogen of kunnen opnemen met de autoriteiten van hun herkomstland. De helpdesk komt niet tussen voor subsidiair beschermden. Het Agenschap Integratie en Inburgering kreeg informatie dat bepaalde beslissingen die de status van subsidiair beschermde toekennen, vermelden dat de betrokkene zich niet kan melden tot zijn nationale autoriteiten. Kan het CGVS cijfers geven over*

hoeveel subsidiair beschermden zich niet kunnen wenden tot hun nationale autoriteiten? Houdt dit ook in dat deze personen, aangezien zij geen beroep kunnen doen op de normale procedures voor het verkrijgen van aktes van burgerlijke stand, wel een beroep kunnen doen op de helpdesk van het CGVS om vervangende aktes te bekommen? Mijnheer Van den Bulck antwoordt hierop dat als de wetgever het CGVS op dat punt geen bevoegdheid geeft, zij dan ook geen vervangende akten kan afgeven aan personen met het statuut van subsidiaire bescherming. Momenteel moet men dus rekening houden met de huidige wetgeving en heeft het CGVS geen bevoegdheid om akten van burgerlijke stand af te leveren aan begunstigden van de subsidiaire bescherming. Indien het CGVS deze akten toch zou afleveren, zouden deze akten geen juridische waarde hebben, en loopt ze het risico van vervolging indien deze akten afgeleverd zouden zijn zonder wettelijke basis. Betrokkenen moeten dus de gewone procedure toepassen of kunnen zich misschien ook tot de rechtbank wenden voor een akte van bekendheid.

31. *Over de vragenlijst die ingevuld moet worden door de Afghaanse NBMV:*

- a. *Wat is de juridische basis rond deze vragenlijst?*
- b. *Wij zijn de mening toegedaan dat deze vragenlijst sterk gelijk op de NBMV vragenlijst van de DVZ: wat is dus het nut van deze vragenlijst?*
- c. *Men zou het kunnen vergelijken met een bevoegdheidsdelegatie vanwege het CGVS die deze vragen tijdens het gehoor zou moeten richten tot de voogd en/of de advocaat, terwijl dit niet de taak van de voogd is?*
 - o *Dit zou de vertrouwensrelatie met de minderjarige kunnen bemoeilijken?*
 - o *Hoe op tijd beroep doen op kwaliteitsvolle tolken?*

Mijnheer Van den Bulck antwoordt dat er geen bijzondere juridische basis nodig is om informatie te verzamelen. De reden hierachter is dat men constateert dat in veel gevallen, de betrokken niet begeleide minderjarige vreemdeling geen zicht geeft op zijn reële situatie. Door die vragenlijst willen ze dit net mogelijk maken. Met name, aandacht vragen voor het belang om een duidelijk te zijn over hun situatie en de noodzaak om documenten over hun familiale situatie over te maken. Eveneens is het belangrijk om deze gegevens te hebben voor het interview opdat dit zo goed mogelijk voorbereid en georganiseerd wordt. Een interview wordt immers steeds georganiseerd door het CGVS en vervangt de voogd niet. Indien de minderjarige geen informatie over zijn reële situatie wil geven, zal men een weigeringsbeslissing nemen omdat het CGVS zich dan in de onmogelijkheid bevindt het risico bij terugkeer te beoordelen.

32. Mevrouw Janssen vraagt bijkomende info rond de twee groepen van 74 personen die in aanmerking komen voor relocatie naar België: hoe loopt deze procedure? De heer Van den Bulck antwoordt dat zij hun aanvraag moeten indienen in Griekenland. Ze doorlopen een kort interview om duidelijk te maken dat ze Syriërs zijn. Hierna treedt het relocatie proces in werking.

33. Mevrouw Baeyens vraagt naar de wetgeving rond het tijdelijk statuut van erkende vluchtelingen. Zal die van toepassing zijn op hangende dossiers of ook op de statuten die reeds zijn toegekend? Mijnheer Van den Bulck antwoordt dat hij hier nog geen antwoord op heeft. Men moet eerst de juridische elementen in de wet nagaan, waarna men moet opvolgen hoe de staatssecretaris en zijn administratie deze wetwijziging zal toepassen.

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

34. Mevrouw Goris geeft de cijfers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mee. Wat het asielcontentieux betreft, was er in april 2016 een instroom van 580 beroepen tegenover een uitstroom van 517 gewezen arresten. Qua instroom ging het opnieuw vooral om beroepen die ingediend werden door asielzoekers uit Irak.
35. Op de contactvergadering van april werd de vraag gesteld over het hoger aantal beroepen ingediend door Syriërs. De Raad verschafte ondertussen informatie over het aantal ingediende beroepen in volle rechtsmacht (dus tegen een weigeringsbeslissing door het CGVS) door Syriërs: dit aantal is zeer laag de afgelopen maanden, met name januari (5), februari (3), maart (2), april (6) en mei (1). Het hoger aantal beroepen in de maand februari waren dus eerder ingesteld tegen weigeringsbeslissingen door de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bijvoorbeeld een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten in kader van een Dublin procedure (bijlage 26quater), of beslissing tot weigering van verblijf met teruggedrijving (bijlage 25quater), of afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan een asielzoeker (bijlage 13 quinquies), enz.
36. In april 2016 werden er 79 beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld en 16 beroepen in versnelde procedure. Op 1 mei 2016 bedroeg de totale werklast betreffende asielgeschillen 2034 beroepen.
37. In april 2016 werden er in totaal 426 arresten gewezen. Het ging om 327 weigeringen, 16 erkenningen van het vluchtelingenstatuut, 2 toekenningen van de subsidiaire bescherming en 81 vernietigingen.
38. Wat het migratiecontentieux betreft, werden er 946 beroepen ingesteld in april 2016 en 1.314 arresten gewezen door de Raad. Van die 862 beroepen werden er 272 ingediend tegen een beslissing tot weigering van een regularisatieaanvraag: 154 tegen een weigering van een aanvraag art. 9bis en 118 tegen een weigering van een aanvraag 9ter. Op 1 april bedroeg de totale werklast betreffende migratiegeschillen 22.150.

Mededelingen Dienst Voogdij (mevrouw Loneux)

39. Mevrouw Loneux geeft de cijfers van de Dienst Voogdij: In de maand mei waren er 215 nieuwkomers en in juni (t/m 14 juni) 84. In mei vroegen er hiervan 89 asiel aan en was er bij 65 twijfel over hun leeftijd; in juni (t/m/ 14 juni) vroegen er 40 van de 84 asiel aan en was er bij 24 twijfel over hun leeftijd. Voor 2016 waren er van januari tot en met 14 juni in totaal 1.398 meldingen van zelf verklaarde NBMV, waarvan 875 een asielaanvraag indienden en er bij 526 een twijfel was over hun verklaarde leeftijd en een leeftijdstest aangevraagd.

40. In 2016 (januari – 14 juni) werden er in totaal 988 leeftijdstesten aangevraagd en 1.079 beslissingen genomen. Voor mei gaat het hier om 49 testen en 64 beslissingen, voor de eerste helft van juni om 39 testen en 50 beslissingen.
41. Wat het aantal voogdijen betreft, zijn er voor 2016 (op datum van 14 juni) meer dan 3.100 lopende voogdijen, in 2015 was dit bijvoorbeeld meer dan 2.400. doordat meer NBMV een jonge leeftijd hebben, stijgt het aantal lopende voogdijen nog sterker dan de voorgaande jaren. Voor 2016 waren er 1.348 nieuwe aanstellingen. De Dienst voogdij heeft in 2016 zijn achterstand bij de aanstelling van nieuwe voogden verder weggewerkt. Terwijl er in 2015 nog meer dan 900 NBMV op een voogd wachten, was dit midden juni 2016 teruggelopen tot 472 NBMV die nog wachten op een voogd. Vooral voor de NBMV die in Wallonië verblijven maar een Nederlandstalige procedure lopende hebben, is het niet gemakkelijk een voogd te vinden. Zij hebben immers nood aan een tweetalige voogd en het is niet gemakkelijk om deze te vinden.

Mededelingen IOM (De heer Karel Michiels)

42. Mijnheer Michiels deelt mee dat uit de cijfers van mei geconcludeerd kan worden dat 454 personen vrijwillig terugkeerden, wat het totaal voor 2016 op 1.981 brengt. Van deze terugkeerders waren er 145 die hun asiel aanvraag stop zetten, 102 uitgeprocedeerde asielzoekers en 207 in onwettig verblijf.
43. Het aandeel mannen voor de maand mei betrof 68%, het aandeel vrouwen 32%. Ten aanzien van het totaal voor 2016 lag het aandeel vrouwen in mei iets hoger. Van januari tot mei keerden er immers 518 vrouwen (26%) en 1.463 mannen (74%) vrijwillig terug.
44. De voornaamste nationaliteiten voor de maand mei zijn Irak (106), Oekraïne (106), de Russische federatie (27), Roemenië (27) en Mongolië (26). Tussen januari en mei ligt de top 5 net iets anders: Irak (683), Oekraïne (220), Roemenië (213), Afghanistan (106) en Brazilië (101).
45. De meeste vrijwillige terugkeerders werden in mei doorverwezen door de NGO's (213 personen) en iets minder door Fedasil (176). Voor 2016 (januari – mei) zien we dat de doorverwijzing voornamelijk gebeurde door Fedasil (1.023), gevolgd door de NGO's (620).
46. De meeste terugkeerders keren vrijwillig terug naar landen binnen Europa (209), vervolgens keerden ze terug naar Azië (188), Afrika (28), Latijns-Amerika (28) en Noord-Amerika (1).
47. 169 personen deden beroep op de re-integratie bijstand van IOM. De voornaamste bestemmingslanden waren: Irak (77 personen), Afghanistan (12), Iran (9), Montenegro (8: grote familie) en Servië (7 personen, dit betrof een kwetsbare familie met aangepast budget).
48. Van de kwetsbare profielen in mei 2016 waren er 12 in familieverband (alleenstaande ouder met kind), 10 met medische problemen, 2 oudere personen, 1 zwangere vrouw, 2 NBMV, 1 ex-NBMV en 1 slachtoffer van mensenhandel.

49. Mijnheer Michiels bevestigt wat reeds gecommuniceerd werd via nieuwsbrieven en de media dat IOM, met ondersteuning van Fedasil, een landenspecifieke ondersteuning biedt bij terugkeer naar Afghanistan. Naast de traditionele ondersteuning via een terugkeerpremie (verhoogd naar 500 Euro per volwassene, naar analogie met Irak), psychosociale begeleiding bij terugkeer en materiële ondersteuning in het land van herkomst, wordt er indien nodig ook voorzien in tijdelijke huisvesting in Kabul, een medische check-up bij aankomst en professioneel advies van een business consultant voor de opstart van een inkomens genererende activiteit. In augustus en september worden er ook infosessies in België voorzien met experts van IOM Afghanistan.
50. Mijnheer Michiels geeft ook mee dat IOM België en Luxemburg een nieuwe website heeft gelanceerd: www.belgium.iom.int. De website werd onlangs helemaal vernieuwd en geactualiseerd maar het adres van de website zelf is niet veranderd. De look en format zijn nu dezelfde voor alle IOM websites wereldwijd en een groot deel van de inhoud werd reeds gemigreerd naar de nieuwe website. Deze oefening zal in de tweede helft van het jaar vervolledigd worden en nadien zal de oude website offline gehaald worden.
51. Tot slot verwijst mijnheer Michiels ook nog naar een nieuw rapport uitgebracht door IOM: "Fatal Journeys Volume 2: Identification and Tracing of Dead and Missing Migrants". Het rapport werd gepubliceerd in het kader van het Missing Migrants project, waarbij gebruik werd gemaakt van data van het in Berlijn gevestigde IOM Global Migration Data Analysis Centre en deskundigen uit de hele wereld. Naast het in kaart brengen van vermiste en overleden migranten, formuleert het rapport ook enkele belangrijke aanbevelingen om de bestaande identificatiemechanismen te verbeteren en het leed van gezinnen te verzachten. Weblink naar het rapport: <https://www.iom.int/news/fatal-journeys-vol-2-new-global-report-iom>.
52. Mevrouw Baeyens vraagt wie de terugkeerpremies bepaalt en hoe deze worden vastgesteld? Mijnheer Michiels antwoordt dat dit een beslissing is van de bevoegde staatssecretaris. Dit werd in het verleden vastgelegd op 250 euro. Het concept zelf bestaat al zeer lang, met de idee dat mensen niet met lege handen aankomen in hun herkomstland. Mijnheer Michiels stelt dat IOM voorstander is van deze terugkeerpremie, maar benadrukt ook het belang van de re-integratie ondersteuning om een duurzame terugkeer mogelijk te maken. De huidige beslissing tot verhoging is een tijdelijke maatregel en wordt op regelmatige basis geëvalueerd.

Mededelingen UNHCR (Mevrouw Verrelst)

53. Naar aanleiding van de Wereldvluchtelingendag op 20 juni publiceert UNHCR een publicatie: "Global trends. Forced displacement in 2015" beschikbaar op: <http://www.unhcr.org/576408cd7>. Daarin stelt UNHCR dat het totaal aantal ontheemde personen (vluchteling, asielzoeker of op de vlucht) 65,3 miljoen bedraagt, wat neerkomt op 1/113 personen wereldwijd. Dit kan verklaard worden door 3 redenen. De problematische

situaties zoals in Somalië en in Afghanistan duren langer. Er zijn de laatste jaren veel nieuwe situaties bijgekomen die vluchtelingen creëren zoals Syrië, Burundi, Oekraïne. Er is een systematische vermindering van aanpak en oplossingen. Drie landen produceren meer dan de helft van de vluchtelingen: Syrië, Somalië en Afghanistan. Meer dan de helft zijn minderjarig. Het aantal van niet-begeleide minderjarigen die asiel vragen gaat in stijgende lijn, het hoogste aantal sinds 2006. Slechts 0,66% van de vluchtelingen zijn hervestigd.

54. Er is een update van de positie rond terugkeer naar Zuid en Centraal Somalië: UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I), May 2016, <http://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>. UNHCR raadt nog steeds gedwongen terugkeer af naar gebieden van Centraal en Zuid Somalië die getroffen zijn door militaire actie of die onder controle zijn van niet-statelijke gewapende groeperingen.
55. Op 30 juni organiseert het UNHCR een ronde tafel rond de integratie van begunstigden van internationale bescherming. De voornaamste stakeholders, waarvan vele deelnemen aan de contactvergadering, zullen hier info en goede praktijken uitwisselen.

Mededelingen Fedasil (Mevrouw Bieke Machiels)

56. Mevrouw Machiels legt uit dat Fedasil geen kerncijfers van de voorgaande maand meer zal toelichten, maar enkel de maandrapporten waarin de kerncijfers vervat zitten. De totale opvangcapaciteit op 31 mei bestond uit 35.194 plaatsen, wat een lichte stijging is ten opzichte van april. In de maand mei waren 28.850 plaatsen bezet wat net geen 82 procent inhoudt. Op 29 mei 2015 was dit 79,51%. In de collectieve opvang zijn 21.000 plaatsen beschikbaar wat bijna het dubbele is van de individuele opvangplaatsen waarvan de capaciteit 10.947 plaatsen bedraagt. De collectieve opvang kende een bezettingsgraad van 87,91% (18.461) en de individuele opvang 74,87% (8.196). Voor de NBMV was er een capaciteit van 2.957, met een bezettingsgraad van 68,45% (2.024 plaatsen). De OTP's kennen een bezettingsgraad van 58,28% (169 plaatsen van de 290 in gebruik).
57. De operationele capaciteit van het opvangnetwerk bestaat uit 16.280 structurele plaatsen. Hierin zijn de Observatie- en Oriëntatiecentra inbegrepen. Fedasil beschikt ook over 2.070 bufferplaatsen, waarvan op 31 mei 2.043 plaatsen beschikbaar waren. Tot slot beschikt Fedasil over 16.177 tijdelijke plaatsen en 604 plaatsen voor noodopvang. De beslissing werd genomen dat het aantal opvangplaatsen zal verminderen.
58. Betreffende de in- en uitstroom: In mei kwamen er 1.125 personen bij wat een lichte daling is van 250 personen ten opzichte van april 2016. 2.388 personen zijn vertrokken in mei wat grotendeels het gevolg is van het hoge aantal genomen beslissingen. De nationaliteit van de

personen die instromen zijn Afghanistan (27%), Somalië (10%), Irak (9%), Syrië (9%), Guinee (6%).

59. Als men de profielen van de instroom bekijkt, vertegenwoordigen families 31%, alleenstaande mannen 35%, NBMV 25% en alleenstaande vrouwen 9%. De gezinssamenstelling samen met de top 3 nationaliteiten bekeken geeft het volgende inzicht: Wat betreft de Afghanen, zijn het overwegend gezinnen (55%) die instromen, gevolgd door alleenstaande mannen (32%). Voor de Somaliërs stromen voornamelijk alleenstaande mannen (49%) in, gevolgd door alleenstaande vrouwen (23%). Tot slot stromen voornamelijk Iraakse families (56%) in, gevolgd door alleenstaande mannen (33%).
60. 72% van de bewoners in het opvangnetwerk wordt vertegenwoordigd door mannen en 28% door vrouwen. Families vormen 48,1% van de bewoners, alleenstaande mannen 40,1% en alleenstaande vrouwen 4,8%. De voornaamste nationaliteiten, die 81,5% van de totale bezetting vertegenwoordigen, zijn Afghanen (27,2%), Irakezen (22%) en Syriërs (15,5%). Ze worden gevolgd door Somalië (5,6%), Onbepaald (2,4%), Guinee (2,2%), Rusland (1,8%), Albanië (1,7%), Iran en Congo DR (elk 1,5%).
61. Asielzoekers met een dossier in behandeling maken 83,6% uit van het totaal aantal bewoners. Daarnaast is er tegenover april een lichte stijging van 0,7% voor personen met verblijfstitel, zij maken op 31 mei 2016 9% van het totale aantal bewoners uit.
62. Het profiel van de minderjarigen (begeleid en niet-begeleid) leert ons dat qua geslacht de verhoudingen ongewijzigd zijn: 63,2% zijn jongens, 36,8% meisjes. De grootste groep minderjarigen (39,9%), betreft de leeftijdscategorie van 12-18 jaar. De voornaamste nationaliteiten zijn Afghanistan (31,2%), Syrië (17,7%) en Irak (17,1%). In de groep minderjarigen zijn er overwegend meer begeleide minderjarigen (80,9%) dan NBMV (19,1%).
63. Op 31 mei 2016 verbleven 2.024 niet-begeleide minderjarige vluchtelingen in het opvangnetwerk. De bezettingsgraad bedroeg 68,45%. De meeste NBMV werden opgevangen in federale centra. In de OOC verbleven deze maand 107 jongeren (21,26%), in de collectieve opvangcentra verbleef een meerderheid, namelijk 1.708 jongeren (76,05%). De individuele plaatsen werden door 209 jongeren (96,76%) bezet. De voornaamste nationaliteiten betreffen Afghanen (1.484), Syriërs (145) en Somaliërs (80).
64. Als men de evolutie van de instroom van NBMV bekijkt, werden gedurende de maand mei 104 minderjarigen toegewezen aan een OOC. Dit is ongeveer 30 meer dan de instroom in april 2016, maar 60 minder dan de instroom in mei 2015. De leeftijdscategorie 16-17 jarigen (33) maakt de grootste groep NBMV uit, ze worden gevolgd door de 15-16 jarigen (28) en de 17-18 jarigen (17). 100 van de 104 toegewezen NBMV hebben een asielaanvraag ingediend. Van de 4 niet-asielzoekers zijn er 2 afkomstig uit Servië, 1 uit Albanië en 1 uit Marokko. De nationaliteiten van instroom zijn in mei 2016 voornamelijk Afghanen (64), Eritreeërs (8), Somaliërs (6) en personen

afkomstig uit Guinee (6). Als men dit vergelijkt met april blijven de nationaliteiten van de minderjarigen hetzelfde maar de volgorde verschilt.

65. Door de profielen van uitstroom uit het opvangnetwerk te bestuderen, wordt duidelijk dat Syriërs de grootste groep vertegenwoordigen (36%). Ze worden gevolgd door Irakezen (17%), Afghanen (10%) en Somaliërs (5%). De oorzaak van de uitstroom is grotendeels het gevolg van de toekenning van verblijfsrecht (55%), 19% is spontaan vertrokken hoewel ze nog recht hadden op opvang, 13% is uitgeprocedeerd en 10% vrijwillig teruggekeerd. 1% kreeg een opheffing van de code 207 toegekend en 1% belandde in een gesloten centrum of in de gevangenis. De gemiddelde verblijfsduur in het netwerk wordt gebaseerd op basis van de vertrekkers. Hieruit kan men afleiden dat 9% meer dan 12 maand in het opvangnetwerk verblijft, 41% minder dan 6 maand en 50% tussen de 6 en 12 maand in de opvang vertoeft.
66. In mei 2016 keerden 462 personen vrijwillig terug. Dit zijn ongeveer 70 personen meer dan in april 2016. Fedasil organiseerde voor 5 personen de vrijwillige terugkeer zelf. Het totaal vrijwillig teruggekeerden in de eerste helft van 2016 heeft het aantal voor de eerste helft van 2015 al overschreden. De meeste vrijwillige terugkeren in 2015 gebeurden echter op het einde van het jaar. Daarnaast kan deze opmerkelijke stijging het gevolg zijn van de personen die terugkeren naar Irak, zij vertegenwoordigen immers 1/3 (683) van het aantal teruggekeerde asielzoekers. Op de tweede plaats staan de Roemenen met 225 personen die vrijwillig terugkeren, gevolgd door Oekraïne (221), Afghanistan (107), Brazilië (102), Rusland (83) en Mongolië (72).
67. Het aantal toewijzingen voor mei 2016 op basis van het KB van 2004, namelijk 64 personen, ligt iets hoger dan de voorgaande maanden. De nationaliteiten worden vertegenwoordigd door Servië, Algerije, Rusland, Congo DR en China.
68. Mevrouw Machiels gaat vervolgens in op de vragen die op voorhand werden overgemaakt aan Fedasil.
69. Vraag gesteld aan DVZ en Fedasil: Betreft families K.B. 2004: Hoe geeft Fedasil/DVZ momenteel invulling aan het K.B 2004 sinds de vernietiging door de Raad van State van enkele aspecten van de overeenkomst tussen Fedasil en de DVZ "betreffende de materiële hulp aan de minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het rijk verblijf en die opgevangen wordt overeenkomstig het KB van 24 juni 2004"?
- a. Hoe en waar worden de families (die aan de criteria van het KB 2004 voldoen) momenteel opgevangen? Wordt er rekening gehouden met de persoonlijke situatie van een gezin, in de beslissing van de toewijzing van een opvangplaats (bvb. scholing van de kinderen, andere opvolging die de familie ontvingen – medisch)?
- Er zijn meerdere locaties van terugkeerwoningen (fitt-woning) van DVZ, onder andere in Zulte, Tubize en Beauvechain. In theorie kunnen deze gezinnen ook worden opgevangen in centra met open terugkeerplaatsen indien er geen plaats in in de FITT woningen. Er wordt in principe rekening gehouden met de persoonlijke situatie van het gezin. Bv. wat scholing betreft houdt men er rekening mee of het kind al naar een Franstalige school is

geweest en of ze de lessen kunnen verderzetten in dezelfde taal. Voor 2015 waren er net geen 400 dossiers voor 1.500 personen op basis van het KB van 2004. Minder dan 10% van de families die een terugkeewoning aanvragen, maken uiteindelijk gebruik van de hen toegekende woning.

- b. Hoe en door wie worden de gezinnen begeleid?

Er is steeds een consultatie (inleidend gesprek) met een coach van DVZ en een terugkeerbegeleider van Fedasil. Nadien ontmoet de terugkeerbegeleider wekelijks (zonder de coach) de familie. De terugkeerbegeleider bespreekt de opties en perspectieven (vb. situatie in land van herkomst).

- c. Hoe lang kunnen de gezinnen opgevangen en begeleid worden? (sinds de annulering van de beperking in tijd van de opvang door de Raad van State)?

De heer Claus antwoordt dat er in principe 30 dagen zijn, maar de Raad van State weigert deze beperking in de tijd. Er is dus geen beperking in tijd, tenzij men asiel aanvraagt, een verblijfstatuut krijgt, vrijwillig terugkeert of wordt gearresteerd. Men krijgt informatie over wat er kan gebeuren in geval van onwettig verblijf, meer bepaald over het risico om gearresteerd te worden.

- d. We vernamen dat een familie gehoord heeft op een gesprek met Fedasil dat, ze eigenlijk geen keuze hebben (ze twijfelende nog vooraleer ze het gesprek aangingen). Als ze niet ingingen op het aanbod, zouden ze binnen de maand gedwongen opgepakt worden. Is dat een gebruikelijke manier om families te overhalen om in te gaan op het aanbod van opvang?

Mevrouw Machiels antwoordt dat het moeilijk is om iets te beoordelen op basis van 'wat gezegd of gehoord wordt'. Mensen moeten wel degelijk geïnformeerd worden over alles wat er zou kunnen gebeuren.

- e. We hoorden van een begeleider dat aan een welbepaalde familie gezegd werd door Fedasil dat de ondertekening van een verklaring vrijwillige terugkeer vereist is om materiële opvang te kunnen genieten en dat het niet ondertekenen van deze verklaring tot gevolg heeft dat het betrokken gezin binnen een maand gerepatrieerd wordt. Is het gebruikelijk dat dit gezegd wordt aan een familie die twijfelt over het al dan niet ingaan op het aanbod van vrijwillige terugkeer?

Mevrouw Machiels antwoordt dat men niet verplicht wordt om een engagement tot vrijwillige terugkeer te ondertekenen. Dit is niet zo voorzien dus vermoedelijk zal dit ook niet op die manier gezegd worden.

70. Opvang NBMV – transitie na sluiting open opvangcentra? Na de afgelopen pers artikelen over de aangekondigde sluitingen van verschillende opvangcentra, ontving onze dienst bezorgde vragen van begeleiders van NBMV. Met name vooral over het integratie- en begeleidingstraject van deze NBMV: Op welke wijze zal Fedasil rekening houden met de (wensen van de) NBMV in deze transitieperiode? Qua onderwijs, integratie, woonplaats, enz.? Mevrouw Machiels antwoordt dat transfers naar bestaande centra georganiseerd worden, rekening houdende met: de mogelijkheid om het schooljaar af te ronden, het individueel dossier, de omgeving van het centrum, familie/vrienden, de voogd, de taal van het dossier en de wens van de NBMV.

Momenteel zijn er 14 zulke transfers uitgevoerd, waarvan 8 naar Wallonië. De reden hiervoor is een zekere mate van evenwicht in de bezetting Wallonië-Vlaanderen. Momenteel verblijven er enkele NBMV in Wallonië die een Nederlandstalige voogd hebben. Een NBMV zal sneller in aanmerking komen voor een transfer wanneer deze nog maar net in een centrum is terechtgekomen en dus nog geen netwerk of banden heeft.

71. Mevrouw Evenepoel vraagt of het gesprek in kader van toewijzing op basis van KB van 2004 volledig vrijblijvend is. Wordt er informatie doorgespeeld van Fedasil naar DVZ? Mevrouw Machiels antwoordt dat in praktijk mensen door het OCMW doorverwezen worden naar de dienst Dispatching. Het eerste gesprek zal plaatsvinden op de dienst Dispatching en dit gesprek is volledig vrijblijvend, het betreft hier eerder een toelichting over de situatie m.b.t. de aanvraag tot opvang en het voorziene verblijf. Als de familie besluit niet in te gaan op de toewijzing aan een terugkeerwoning zullen hier geen consequenties aan verbonden zijn. Mevrouw Evenepoel vraagt verder of de families vrij zijn om de terugkeerwoningen op elk moment te verlaten? Mevrouw Machiels beaamt dit en licht toe dat de opvang in een terugkeerwoning voor deze gezinnen ook valt onder de opvangwet. Mevrouw Evenepoel vraagt of deze opvang o.b.v. de opvangwet is gebaseerd? Mevrouw Machiels beaamt dit en mevrouw Goris voegt toe dat het verblijf in de terugkeerwoningen verdeeld kan worden op basis van het verblijf van de betrokkene, men kan met name de personen opgevangen op basis van de opvangwet onderscheiden van de personen vastgehouden op basis van de vreemdelingenwet. Het verblijf in de terugkeerwoning is bijgevolg gebaseerd op twee verschillende wettelijke bepalingen.
72. Mevrouw Debandt vraagt duiding rond de instructie transitie van kwetsbare personen. Klopt het dat ze twee maanden extra tijd krijgen om een woning te zoeken? Mevrouw Machiels verduidelijkt dat de instructie het nieuwe opvangmodel verder invoert. Op basis van de instructie, krijgen erkende vluchtelingen de mogelijkheid om de transitieperiode te doorlopen in een LOI. Er is nog geen eindversie van deze instructie maar deze komt er binnenkort aan. Voor wat betreft de kwetsbare personen: Fedasil bekijkt steeds of de opvangplaats is aangepast aan elke individuele situatie. Als dit niet het geval is, dan kan een transfer voorzien worden naar een aangepaste plaats. Collectieve opvang is de regel en de individuele opvang wordt voorbehouden voor personen met een beschermingsstatuut gedurende de transitie, voor asielzoekers die een nationaliteit met een hoog beschermingspercentage hebben en voor asielzoekers met specifieke behoeften.
73. Mevrouw Reulens vraagt wat de juridische basis is van de detentie van een volwassen lid van een gezin in onwettig verblijf. Op welke basis worden zij geplaatst in gesloten centra? De Raad van State (RvS) vernietigde in een arrest van 28 april 2016 gedeeltelijk het Koninklijk Besluit van 17 september 2014, dat opsluiting in een gesloten centrum van gezinnen met kinderen of van een volwassen gezinslid in bepaalde gevallen toeliet. De RvS oordeelt dat de vasthouding van een volwassen lid van het gezin in een gesloten centrum (artikel 3, 2° KB) een schending van artikel 8 EVRM uitmaakt. Mijnheer Claus verduidelijkt dat een persoon enkel in een gesloten centrum

wordt geplaatst omwille van een individuele reden, zoals bv. schending van de openbare orde. Het is niet omdat hij familie heeft dat dit niet zou kunnen gebeuren.

74. Mevrouw Evenepoel verzoekt duidelijkheid rond het aantal no-shows en hun recht op opvang. Hoeveel procent heeft geen recht op opvang bij een asielaanvraag? Mevrouw Machiels verduidelijkt dat er geen recht op opvang is bij een meervoudige aanvraag tenzij deze in overweging genomen wordt. Deze personen krijgen een code no-show. Asielzoekers die bij het indienen van hun asielaanvraag een opvangplaats hebben geweigerd, worden niet bijgerekend bij het percentage die geen recht hebben op opvang. Ter illustratie: in mei 2016 waren er 285 asielzoekers van de 1.352 asielaanvragers met een meervoudige asielaanvraag die een code no-show kregen. Daarnaast waren er 133 asielzoekers die een code no-show kregen omdat ze geen opvangplaats wensten (echter, indien deze groep alsnog een opvangplaats wenst, kunnen zij zich opnieuw aanbieden op dispatching). Asielzoekers die de opvang spontaan verlaten terwijl ze nog recht hebben op opvang, krijgen eveneens een code no-show. Hun aandeel betreft zo'n 19% van de totale uitstroom uit het opvangnetwerk.

Varia

75. Mevrouw Goris vraagt of de deelnemers nog mededelingen hebben voor de vergadering? Uitzonderd Myria heeft niemand mededelingen.

76. Mevrouw Goris geeft mee dat Myria enkele publicaties uitbracht de afgelopen maand:

- De [brochure met betrekking tot de nationaliteitswetgeving](#) (FR of NL) heeft een update gekregen en deze zijn te verkrijgen bij Myria.
- Myria bracht een boek uit '[Belg worden](#)', dit kan besteld worden bij Myria.
- Naar aanleiding van de Wereld vluchtelingen dag op 20 juni werd een 1^e publicatie in de serie Myriadocs uitgebracht, met name '[Europa in asielcrisis](#)'. De Myriadocs brengt een grondige analyse over een specifiek thema.

De volgende contactvergadering vindt plaats op WOENSDAG 21 september 2016 om 09u30

Waar? Myria, Koningsstraat 138, 1000 BRUSSEL

(Ingang via de Ligne straat 37)

U hebt vragen voor de asielinstanties? Gelieve ze uiterlijk voor 13/9 over te maken aan

myria@myria.be of katleen.goris@myria.be

Volgende vergaderingen: 19 oktober, 16 november en 21 december 2016.

Vanaf 2017: 18/01, 15/02, 15/03, 19/04, 17/05 en 21/06.